

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 342/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E., B., zastúpeného advokátom JUDr. R. S., D., vo veci namietaného porušenia práva na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 8 C 181/97 a v konaní vedenom Krajský súdom v Bratislave pod sp. zn. 6 Co 210/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. októbra 2006 doručená sťažnosť E., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. R. S., D., ktorou namieta porušenie práva na prejednanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod

sp. zn. 8 C 181/97 a v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 6 Co 210/05.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označeného práva v predmetných konaniach a okresnému súdu a krajskému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov. Taktiež požaduje priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 300 000 Sk (od okresného súdu 150 000 Sk a od krajského súdu 150 000 Sk) a tiež priznanie náhradu trov právneho zastúpenia.

Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom podaným 28. mája 1997 okresnému súdu domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy a vypratania nehnuteľnosti a ďalším návrhom, podaným okresnému súdu toho istého dňa, nariadenia predbežného opatrenia.

Okresný súd uznesením z 20. novembra 1997 návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyhovel. Uznesenie bolo potvrdené rozhodnutím krajského súdu z 29. júla 1999.

Okresný súd rozsudkom č. k. 8 C 181/97-173 z 28. októbra 2003 návrh sťažovateľa zamietol. Krajský súd rozsudkom č. k. 6 Co 210/05-284 z 23. februára 2006 rozsudok okresného súdu v napadnutej časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy potvrdil a v časti návrhu o vypratanie nehnuteľnosti odvolacie konanie zastavil.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že rozsudok krajského súdu bol doručený právnemu zástupcovi sťažovateľa 12. júna 2006 a nadobudol právoplatnosť 16. júna 2006. Sťažovateľ 14. júla 2006 podal dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že označené súdy v napadnutých konaniach porušili základné právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Zo sťažnosti jednoznačne vyplýva, že okresný súd v predmetnej veci meritórne rozhodol 28. októbra 2003 rozsudkom (v spojení s opravným uznesením zo 14. septembra 2004), ktorý bol potvrdený rozsudkom krajského súdu z 23. februára 2006 (tento nadobudol právoplatnosť 16. júna 2006). Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 20. októbra 2006, to znamená, po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú.

Ústavný súd navyše poznamenáva, že medzi skutočnosťami, ktoré skúma podľa svojej štandardnej judikatúry pri namietaní porušenia ústavou zaručeného práva na verejné prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) patrí aj to, či vec bola právoplatne skončená skôr, ako sa navrhovateľ domáhal ochrany svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, pretože ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99), pretože účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu, ktorý sa dosiahne právoplatným rozhodnutím (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98).

Keďže pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd zistil, že súdne konanie, v ktorom namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru), bolo právoplatne skončené ešte pred podaním jeho sťažnosti ústavnému súdu, bolo možné jeho sťažnosť odmietnuť aj ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o konaní pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2006